

# **Digitales Brandenburg**

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

## **Sefer Torat šefat 'ever**

**Cassvan, Lazar**

רזעילא, ןבתכ

**Bucuresci, 1885**

Lectia XXVI. Modul (תַּרְגּוּם)

**urn:nbn:de:kobv:517-vlib-7869**

פָּרַעַן יְרֵבָה וְכֵן יִפְרָע (cu cât apăsară pe ei, cu atât ei se înmulțiră și se întinseră, i. l. d עָנּוּ פָּרַעַן יְרֵבָה, עָנּוּ).

*Observ.* 2. Printr'un ה adaugat formeii viitorului se exprimă o dorință, din care causă acest ה se numește ה optativ; d. p. אֵלֶיךָ נָא וְאֲשׁוּבָה (să me duc-me rog- și să me întorc!) Ear printr'un ה pus înaintea verbului se exprimă o întrebare, și se numește ה השאלה (ה interogativ), d. p. הַשָּׂמֵר אָחִי אֲנִכִּי (oare păzitorul fratelui meu sunt eu?). ה השאלה se punctează cu הַטָּרְךָ פֶּתַח, (ca exemplul de mai înainte), ear înainte unui א' și înainte unui שׂוֹא cu פֶּתַח și înainte ה' ה' ה' cu סָגֵל; d. p. הַחֹק הוּא ? הָשֵׁב אָשִׁיב ? — הִידַעְתֶּם אֶת-לָבֹן ?

#### Deprindere :

Să se conjuge pe din afară verbul שמר în trecut, prezente (adică בינוני פעול) și viitor. Să se mai conjuge trecutul și viitorul cu וְאוּ הַמְהִיפֵף.

## LECTIA XXVI.

### Modul (הַדְרָךְ)

Felul cum se spune lucrarea unei ființe sau lucru se numește Modul verbului. In limba ebraică sunt trei moduri :

a) Modul hotărât sau Indicativ (הַדְרָךְ הַהוֹלָטָה), care arată că lucrarea se întâmplă într'un timp și mod hotărât, d. p. שָׁמַרְתִּי (am păzit), תִּשְׁמַר (vei păzi), הֵם שֹׁמְרִים (ei păzesc).

b) *Modul nehotărât* sau *Infinitiv*, (\* **הַרְרֵךְ הַמְקַר**), care arată lucrarea subiectului într'un mod *nehotărât*, sub forma de substantiv, d. p. **שָׁמַר** — constr. — **שֹׁמֵר** (păzire); **פָּקַד** — constr. — **פֹּקֵד** (aducere aminte); **זָכַר** — constr. — **זֹכֵר** (pomenire).

c) *Modul poruncitor* sau *Imperativ* (**הַרְרֵךְ הַצְּוִי**), care arată lucrarea subiectului ca o poruncă, ca o sfătuire sau ca rugăciune, d. p. **שָׁמַר** (păzește!), **לְכוּ** (mergeți), **עֲבְדוּ** (lucrați).

Un mod *subjonctiv* și *condițional* nu există în limba Ebraică, ele se cunosc din conținut, d. p. (*Subjonctiv*): **אִם לֹא תֵאָכֵל הָאִשָּׁה לֶלֶכֶת** (dacă femeia nu va voi să meargă?); — **תִּכְבֹּד הָעֲבוּדָה עַל הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲשׂוּ כָהּ!** (Să se îngreuneze munca etc. și să se îndeletnicească cu densă!). — (*Condițional*): **לֹא יֵשׁ חֵרֶב בְּיָדֵי כִּי עִמָּה הָרִגְתִּיךָ** (de ași avea o sabie în mâna mea, pe loc te ași omorâ!).  
*Observ.* la **מְקַר**:

După cum s'a arătat mai sus, Infinitivul are un *stat absolut* (*despărțit*) și un *stat construct* (*legat*), ca substantivul. *Infinitivul absolut* în legătură cu un *alt infinitiv* arată ținerea înainte sau creșterea [*sporirea*] unei lucrări, d. p. **יָצָא וְשׁוּב** (ieșind și întorcându-se *mereu*); **הִלֵּךְ וְגָדַל וְטוֹב** (făcându-se *din ce în ce* mai mare și mai bine); ear în legătură cu *indicativul* arată *isbutirea* lucrării, d. p. **עָשָׂה תַעֲשֶׂה** (de făcut vei face, ear de isbutit vei isbuti). *Infinitiv construct* arată împreună cu literele **בְּכֻלָּם** cari i se

(\* **מְקוֹר** Va se zice *isvor, origină*, adică forma fundamentală a cuvântului, de la care se derivă cele mai multe forme. După această formă mulți gramatici numesc verbul.

pune înainte, diferite împrejurări secundare, d. p. **בְּשֹׁמֵר** (în păzire — păzind — când se va păzi), **כְּשֹׁמֵר** (ca păzire, cum să păzească), **לְשֹׁמֵר** (a păzi — spre păzire — de păzit); **מִשֹּׁמֵר** (de a păzi — decât a păzi).

*Observ. la צווי :*

1. Modul imperativ se întrebuințează în limba ebraică numai în pers. 2. sing. și pl. și se formează din viitor, lepădând literele **אִי־תִן** de dinainte și rămânând numai cu literele **יִוִּנֵה** de din-urmă, astfel că din **תִּשְׁמֹר** rămâne **שְׁמֹר** păzește, din **תִּשְׁמְרוּ** — **שְׁמְרוּ** (f. păzește), din **תִּשְׁמְרוּ** — **שְׁמְרוּ** m. (paziți) din **תִּשְׁמְרוּנָה** — **שְׁמְרוּנָה** (f. paziți). —

2. Prin adăugare a unui **ה** la forma imperativului sing. m. se exprimă o rugăciune sau dorință, d. p. **יְרִדֵה-אֵלַי**.

*Deprindere :*

Să se conjuge în scris verbul **פָּקַד** în timpurile și modurile arătate, adăugând la infinitiv construct literele **בְּנָלֵם**.

## LECTIA XXVII.

### *Forma de conjugare (הַבְּנִין).*

Schimbarea verbului după persoană, gen, numer, timp și mod se numește *conjugare*, și forma în care se face conjugarea se numește *forma de conjugare* (בְּנִין). — După felul subiectului verbele transitive se exprimă în 3 forme : *activă*, *pasivă* și *reflexivă*.

a) Verbul este *activ*, când *subiectul face* lucrarea arătată prin verb, d. p. **הָרְעָה שֹׁמֵר אֶת-הַצֹּאן** (pastorul păzește oile), **נֹחַ בָּנָה מִזְבֵּחַ** (Noe zidi un altar).